

MARGINALEN | Tecknar-Anders

Rapport med väder

Man får en viss balans i tillvaron om man håller sig informerad via etermedierna Rapport och Aktuellt.

Först får man se och höra om helvetet i Mellanöstern, bilbomber i Bagdad, trampminor i Afghanistan och Putins gasleveranser.

Så kommer A-ekonomi och spår på med den globala ekonomikrisen och arbetslösheten varpå meteorologerna, tv:s väderprofeter, rundar av med att påstå att vi går mot ljusare tider – och med all rätt.

Solen har nämligen sin gång och nu går den upp tidigare och tidigare och ner senare och senare oavsett läget i övrigt.

Om det var oron ute i stora världen som kom den i vårt land aldrig tidigare skådade "gulbrynade sparven" att söka tryggheten alldeles bakom stormarknaden i Barkarby, strax utanför Stockholm, för en vecka sedan är under utredning. Mycket talar emellertid för att så är fallet då den enligt uppgift häckar i ogästvänliga Sibirien och övervintrar i östra Kina utan att vara särskilt vanlig där heller.

Ungefär samtidigt som den "gulbrynade sparven" landade i Barkarby gick också en hel flock fågelskådare från Sverige och norra Europa in för landning där. Detta visar att de som är lidelsefullt intresserade av våra fullfjädrade vänner har ett rapportsystem som vida överträffar stormakternas sofistikerade underrättelsetjänst.

Man får inte bli förvånad om CIA eller någon hemlig polis kommer att anlita fågelskådare som konsulter efter den uppmärksammade händelsen i Barkarby.

Man kan heller inte bortse från att sparven i sökandet efter en ny övervintringsplats lockats hit av ryktet om vårt allt varmare vinterklimat. Nu hade den ju lite otur med vädret, men enligt SvD:s redaktör Baltscheffsky som varit så långt österut i Kina man kan komma, Shanghai, så finns där inga fåglar längre sedan stadsbebyggelsen kört över alla grönområden.

Om jag skulle ge den här sällsynta sparven ett gott råd så är det att den helst bör undvika Sydkoreas huvudstad Seoul också. Under de olympiska sommarspelen där 1988 då jag var ung och rask (nåja) så joggade jag lite lätt i gryningen och gjorde då, utan att vara fågelskådare, den smått kusliga upptäckten att det inte fanns några fåglar.

Ofta fick jag sällskap av en stor bil som vräkte ut ett enormt moln fyllt av kemikalier som väl var avsett för ogräsbekämpning men som också tog kål på insekter och småkryp – fåglarnas föda alltså. På oss robusta sportjournalister bet dock inte det där molnet, det vill nog till andra bekämpningsmedel, och vi genomförde spelen i god stil.

Även om jag inte har mycket till övers för den svenska vintern så är den sällsynta sparven givetvis välkommen att övervintra här.

Med en gnutta flax som vi säger som har humor kan det snart bli varmt och gott – vi har ju annars ångervecka ifall...

Patrik Lindenfors saknade en bok som vänder sig till unga och handlar om ickereligiös livsåskådning. Därför tog han saken i egna händer och skrev Gud finns nog inte. FOTO: WWW.FRITANKE.SE

Från klostertskola till bok om ateism

TROR PÅ ANDRA SAKER I DAG Patrik Lindenfors gick sina nio första skolår i en katolsk klostertskola med nunnor som lärare. I dag forskar han om evolutionsbiologi och har skrivit en bok om ateism för unga.

Han har färdats över halva jordklotet. Bott i fem länder i fyra världsdelar.

Men den längsta resan har han gjort inom sig själv.

Den har tagit Patrik Lindenfors från en "enorm barnatro" till att bli författare av Gud finns nog inte – en bok om ateism för unga.

Historien tar sin början i Stockholms södra förorter på 1970-talet. Det var "den fria uppfostran" som erbjöds eleverna i Årsta som fick Patrik Lindenfors mamma att leta efter ett annat alternativ. Valet kom till slut att falla på S:t Eriks Katolska skola i Enskede – en klostertskola med tyska nunnor som lärarinnor.

Patrik Lindenfors visste knappt vad kloster eller för den delen ens nunnor var när han började första klass. Det som skiljde den från andra skolor var morgonmässan en gång i veckan, de dagliga återkommande bordsbönerna och religionsundervisningen som utslutande handlade om kristendomen. Att skolan var originell var inget han reflekterade över då.

– Jag fick förstås en enorm barnatro, man vill ju vara som sina vänner. Alla mina klasskamrater trodde på Gud. I dag kan jag se att skolåren har gett mig ett starkt intresse för religioner. Jag är fascinerad av vad människor är beredda att göra för sin tro, vilken starkt motiverande faktor den kan vara, säger Patrik Lindenfors.

I dag nämner Patrik Lindenfors två händelser som avgörande för var han står i dag.

Dels när han började läsa biologi (som han för övrigt kan tacka filmen *De dimhöljda bergens go-*

rillor för) på Stockholms universitet (efter att ha läst om, jobbat med och ledsnat på datorer) och där blivit "otroligt fascinerad" av evolutionsteorin.

– Jag kom hem och tröttade väldigt entusiastiskt ut min fru genom att berätta vad jag lärt mig varje dag. Teorin förklarar så mycket om hur djur och natur fungerar.

Dels när han skulle förklara den katolska nattvarden för en jainist (strikt vegetarian och troende) i Indien.

– Det var en aha-upplevelse. Han bara tittade på mig och rynkade på näsan: Åta sin Gud?

Det var under den senaste tvååriga utlandsvistelsen, i Kenya, där hans hustru arbetar för Rädda Barnen, som idén till boken om ateism för unga föddes.

– Tanken från början var att skriva för barn, men det visade sig omöjligt. Det är en alltför svår fråga, för filosofisk. Därför kom jag att vända mig till ungdomar istället. Det fanns ingen sådan bok tidigare, därför ville jag skriva en. Men det är ingen missionerande bok jag vill tvinga i händerna på någon. Jag hoppas att ungdomarna själva hittar den när de är mogna, säger Patrik Lindenfors som gav ut

sin bok exakt samma dag som Niklas Janz (som sitter i rummet bredvid på Stockholms universitet) kom ut med sin ungdomsroman Tornrummets hemlighet. Han säger att han fått uteslutande positiva reaktioner på sin bok. Han hade dock trott och även hoppats på mer debatt efter det att Gud finns nog inte kom ut i höstas.

– Tron är en så central fråga för oss. Man kan inte låta religionen ha en så stor inverkan på samhället och staten och sedan inte bry sig om det är på riktigt eller inte. Antingen så finns Gud eller så finns han inte. För mig är det märkligt att inte människor bryr sig mer om denna frågeställning.

Resorna och mötena med människor i andra länder – Patrik Lindenfors har bott i USA, Tanzania, Indien och Kenya – har gjort honom än mer intresserad av religion i stort. Buddhismen är den som fascinerat honom allra mest.

– Jag vill att mina och andras barn ska få en bra undervisning i skolan. Religionsundervisningen, anser jag, ska ta upp alla religioner och inte, som i dag, ha en sådan tonvikt på kristendomen. Jag försöker uppfostra mina barn att tänka själv. För mig är det väldigt viktigt, det är något alla är skyldiga sina barn, säger Patrik Lindenfors som engagerat sig starkt i sina barns skolgång.

TOBIAS ERIKSSON

08-13 53 20, tobias.eriksson@svd.se

NAMN I KORTHET

Miljöchef ny hedersdoktor i Lund

Högni Hansson har utnämnts till hedersdoktor vid Lunds universitet. Han hedras, enligt motiveringen, för sitt naturvetenskapliga, kritiska synsätt som genomgående har legat till grund för hans arbete med miljöfrågor. Han har arbetat som miljöchef i Landskrona kommun sedan 1978. De senaste åren har han dessutom jobbat som gästlärare på institutionen för miljövetenskaplig utbildning vid Lunds universitet. svd

Fakta

Patrik Lindenfors

Fyller: 45 år på onsdag.

Familj: Hustru Anna och tre söner, tvillingarna är nio år och den yngste fem.

Bor: Nacka. Har bott i USA, Tanzania, Indien och Kenya.

Gör: Forskare och författare. Ägnar sig åt evolutionsbiologi och evolutionär kulturforskning på Stockholms universitet.

Gav i höstas ut boken Gud finns nog inte – en bok om ateism för ungdomar.

Intressen: Läsa böcker, lyssna på musik. **Firar:** "Med familjen på kvällen. På dagen är det konferens." svd